

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2018/345**z dnia 14 listopada 2017 r.****uzupełniająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających kryteria dotyczące metodyki oceny wartości aktywów i zobowiązań instytucji lub podmiotów****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiającą ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 36 ust. 15,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W przypadku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ważne jest rozróżnienie między – z jednej strony – wstępną wyceną, polegającą na oszacowaniu, czy spełnione zostały warunki zastosowania umorzenia i konwersji instrumentów kapitałowych bądź uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji – a z drugiej strony – późniejszą wyceną, która stanowi podstawę do decyzji o zastosowaniu przynajmniej jednego instrumentu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. W odniesieniu do wstępnej wyceny przy określaniu, czy spełnione zostały warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji bądź zastosowania umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych, należy zapewnić, by dokonana została uczciwa i realistyczna wycena aktywów i zobowiązań podmiotu. Do celów późniejszej wyceny, będącej podstawą decyzji o zastosowaniu działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, ważne jest zapewnienie, by wycena aktywów i zobowiązań podmiotu, na podstawie której określa się wybór działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz skalę ewentualnego umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych w momencie utraty rentowności, była oparta na uczciwych, ostrożnych i realistycznych założeniach.
- (2) W celu zapewnienia, by wycena ta była uczciwa, ostrożna i realistyczna, ważne jest, by szacunki dotyczące skutków zdarzeń były dokonywane przed podjęciem jakichkolwiek działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub przed wykonaniem uprawnienia do umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych w momencie utraty rentowności, jak również skutków innych działań, które mogą być podejmowane przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
- (3) Rzecznik powinien mieć dostęp do wszelkich odpowiednich źródeł informacji i wiedzy specjalistycznej, takich jak wewnętrzne rejestry, systemy i modele instytucji. Zdolność wewnętrznych jednostek i systemów do wsparcia wycen na potrzeby restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinna zostać oceniona przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w ramach oceny możliwości przeprowadzenia skutecznej restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 15 dyrektywy 2014/59/UE. Rzecznik powinien również mieć możliwość zawierania uzgodnień dotyczących specjalistycznych porad lub ekspertyz. Dostęp do specjalistycznych porad lub ekspertyz może być istotny na przykład do sporządzenia szacunków dotyczących różnicy w sposobie traktowania zgodnie z art. 36 ust. 8 dyrektywy 2014/59/UE. Organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinien zatem mieć pewność, że rzecznik ma dostęp albo do wykazu wszystkich roszczeń, w tym roszczeń warunkowych wobec podmiotu, sklasyfikowanych według ich praw i kolejności ich zaspokajania w ramach standardowego postępowania upadłościowego albo do odpowiedniej wiedzy prawniczej umożliwiającej sporządzenie takiego wykazu.
- (4) Określenie, czy podmiot jest na progu upadłości lub jest zagrożony upadłością, może być dokonane przez właściwy organ lub organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z warunkami określonymi w art. 32 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2014/59/UE. Do celów ustalenia, czy dana instytucja jest na progu upadłości lub jest zagrożona upadłością, właściwy organ powinien uwzględnić wycenę przewidzianą w rozdziale II niniejszego rozporządzenia, o ile jest ona już dostępna, oraz wytyczne wydane przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego (EUNB) zgodnie z art. 32 ust. 6 dyrektywy 2014/59/UE, które mają na celu promowanie konwergencji praktyk w zakresie ustalania takiego warunku uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
- (5) Wyceny na potrzeby określenia przez właściwy organ lub organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, czy spełnione zostały warunki uruchomienia procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji bądź zastosowania umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych, powinny być zgodne z mającymi zastosowanie standardami rachunkowości i ostrożnościowymi ramami regulacyjnymi. Rzecznik powinien jednak móc odstąpić od założeń przyjętych przez kierownictwo podmiotu, zgodnie z którymi sprawozdania finansowe są sporządzane w takim zakresie, w jakim takie odstępstwo jest zgodne z mającymi zastosowanie

⁽¹⁾ Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 190.

standardami rachunkowości i ostrożnościowymi ramami regulacyjnymi. W przypadku odstąpienia od tych założeń wycena powinna zostać oparta na najlepszych dostępnych informacjach i być spójna z obowiązującymi wytycznymi w zakresie nadzoru lub innymi ogólnie uznanymi źródłami interpretacji standardów rachunkowości, tak aby zapewnić uczciwe i realistyczne odwzorowanie sytuacji finansowej podmiotu.

- (6) Należy mieć wdrożone zasady zapewniające, by wyceny na potrzeby podejmowania decyzji o wyborze i formie działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub o zakresie umorzenia i konwersji instrumentów kapitałowych w momencie utraty rentowności były uczciwe, ostrożne i realistyczne, tak aby wszystkie straty zostały w pełni ujęte w momencie zastosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub wykonania uprawnienia do umorzenia lub konwersji odpowiednich instrumentów kapitałowych. Należy dokonać wyboru najbardziej odpowiedniej zasady wyceny (wartość zachowana lub wartość zbycia) dla konkretnych działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji rozważanych przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
- (7) Wyceny na potrzeby podjęcia decyzji o wyborze i formie działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub o zakresie umorzenia i konwersji instrumentów kapitałowych w momencie utraty rentowności powinny stanowić szacunki wartości ekonomicznej, a nie wartości księgowej. W wycenach należy wziąć pod uwagę wartość bieżącą przepływów pieniężnych, których podmiot może zasadnie oczekiwać, nawet jeśli wymaga to odstąpienia od standardów rachunkowości lub ram ostrożnej wyceny.
- (8) Wycena na potrzeby podjęcia decyzji o wyborze i formie działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji powinna odzwierciedlać fakt, że w wyniku zachowania aktywów mogą powstać przepływy pieniężne, powinna jednak także uwzględniać potencjalny wpływ restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na przyszłe przepływy pieniężne oraz uczciwe, ostrożne i realistyczne założenia w odniesieniu do współczynników niewykonania zobowiązania i zakresu strat. Ponadto w celu określenia wartości kapitału własnego z konwersji, rzeczoznawca powinien być w stanie uwzględnić uzasadnione oczekiwania co do wartości koncesji.
- (9) Alternatywnie, w przypadku gdy podmiot nie posiada zdolności do zachowania aktywów bądź ich zbycia zostanie uznane za niezbędne lub właściwe do osiągnięcia celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, wycena powinna odzwierciedlać fakt, że te przepływy pieniężne mogą powstać w wyniku zbycia aktywów, zobowiązań lub linii biznesowych, oszacowanych w danym okresie zbycia.
- (10) Wartość zbycia należy zasadniczo rozumieć jako równowartość obserwowalnej ceny rynkowej, którą można uzyskać na rynku dla danego składnika aktywów lub grupy aktywów i może uwzględniać dyskonto, które jest odpowiednie w świetle kwoty aktywów podlegających przeniesieniu. W stosownych przypadkach rzeczoznawca powinien jednak być w stanie – uwzględniając działania, jakie zostaną podjęte w ramach programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji – ustalić wartość zbycia poprzez zastosowanie obniżenia takiej obserwowalnej ceny rynkowej wynikającego z potencjalnego dyskonta z tytułu przyspieszonej sprzedaży. Jeżeli brak jest płynnego rynku na aktywa, wartość zbycia należy określić poprzez odniesienie, stosownie do przypadku, do obserwowalnych cen na rynkach, na których podobne aktywa są przedmiotem obrotu, lub do modeli obliczeniowych z zastosowaniem obserwowalnych parametrów rynkowych z dyskontami dla odzwierciedlenia braku płynności. W przypadku gdy rozważane jest zbycie działalności lub zastosowanie instrumentu instytucji pomostowej, przy ustalaniu wartości zbycia można brać pod uwagę uzasadnione oczekiwania co do wartości koncesji.
- (11) W celu zapewnienia spójności między wymaganym na mocy art. 36 ust. 8 dyrektywy 2014/59/UE oszacowaniem sposobu traktowania, jakiego oczekiwaliby akcjonariusze i poszczególne kategorie wierzycieli, gdyby dana instytucja lub podmiot zostały objęte standardowym postępowaniem upadłościowym, a wyceną dokonaną po restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji zgodnie z art. 74 tej dyrektywy, ważne jest, aby rzeczoznawca stosował, w odpowiednich przypadkach, kryteria określone dla tej wyceny.
- (12) Wycena wstępna na podstawie art. 36 ust. 9 dyrektywy 2014/59/UE, która stanowi podstawę decyzji w sprawie podjęcia odpowiedniego działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, powinna obejmować bufor stanowiący orientacyjną kwotę dodatkowych strat. Bufor ten powinien być oparty na uczciwych, ostrożnych i realistycznych szacunkach tych dodatkowych strat. Decyzje i założenia na potrzeby obliczenia buforu powinny zostać odpowiednio objaśnione i uzasadnione w sprawozdaniu z wyceny.
- (13) W odniesieniu do wyceny, o której mowa w art. 36 ust. 15 lit. a) i c) dyrektywy 2014/59/UE, rzeczoznawca powinien wyjaśnić i uzasadnić główne założenia, niepewności i wrażliwość wyceny na takie główne założenia i niepewności. W sprawozdaniu z wyceny powinny zostać ujęte znaczne różnice między założeniami przyjętymi w wycenie a założeniami, na których oparto informacje księgowe lub informacje wymagane ramami regulacyjnymi, o ile są one znane rzeczoznawcy. W sprawozdaniu tym rzeczoznawca powinien również zamieszczać wszelkie dodatkowe powiązane informacje, które zdaniem rzeczoznawcy mogłyby zostać wykorzystane przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

- (14) Kryteria określone w niniejszym rozporządzeniu powinny mieć zastosowanie wyłącznie w odniesieniu do przeprowadzania wycen zgodnie z art. 36 dyrektywy 2014/59/UE. Nie powinny one zastępować bądź zmieniać zasad i standardów rachunkowości lub ostrożnościowych ram regulacyjnych mających zastosowanie do podmiotów w sytuacjach innych niż restrukturyzacja i uporządkowana likwidacja. Należy jednak przewidzieć możliwość wykorzystania informacji wynikających z wyceny do stwierdzenia potencjalnego niewłaściwego stosowania przez podmiot standardów rachunkowości lub ostrożnościowych ram regulacyjnych bądź do określenia zmian w polityce rachunkowości podmiotu lub w założeniach lub w opiniach dotyczących wyceny aktywów i zobowiązań. Okoliczności te powinny być na przykład brane pod uwagę przy opracowywaniu zaktualizowanego bilansu zgodnie z art. 36 ust. 6 dyrektywy 2014/59/UE. W tym celu rzeczoznawca powinien podać odpowiednie wyjaśnienie różnic pomiędzy istniejącym i zaktualizowanym bilansem.
- (15) Podstawę niniejszego rozporządzenia stanowi projekt regulacyjnych standardów technicznych przedłożony Komisji przez EUNB.
- (16) EUNB przeprowadził otwarte konsultacje publiczne na temat projektu regulacyjnych standardów technicznych, które stanowią podstawę niniejszego rozporządzenia, dokonał analizy potencjalnych powiązanych z nim kosztów i korzyści oraz zwrócił się o wydanie opinii do Bankowej Grupy Interesariuszy ustanowionej zgodnie z art. 37 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 ⁽¹⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- a) „wycena” oznacza oszacowanie aktywów i zobowiązań podmiotu przeprowadzone przez rzeczoznawcę zgodnie z art. 36 ust. 1 dyrektywy 2014/59/UE albo wstępną wycenę dokonywaną, stosownie do przypadku, przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub rzeczoznawcę zgodnie z – odpowiednio – art. 36 ust. 2 i 9 tej dyrektywy;
- b) „rzeczoznawca” oznacza niezależnego rzeczoznawcę w rozumieniu art. 38 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2016/1075 ⁽²⁾ albo organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dokonujący wyceny wstępnej zgodnie z art. 36 ust. 2 i 9 dyrektywy 2014/59/UE;
- c) „podmiot” oznacza instytucję lub podmiot, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. b), c) lub d) dyrektywy 2014/59/UE;
- d) „wartość godziwa” oznacza cenę, która zostałaby uzyskana ze sprzedaży składnika aktywów lub zapłacona za przeniesienie zobowiązania w transakcji przeprowadzonej na zwykłych warunkach między uczestnikami rynku na dzień wyceny, zgodnie z mającymi zastosowanie standardami rachunkowości;
- e) „wartość zachowana” oznacza zdyskontowaną według odpowiedniej stopy bieżąca wartość przepływów pieniężnych, których podmiot może zasadnie oczekiwać – przy uczciwych, ostrożnych i realistycznych założeniach – z tytułu zachowania określonych składników aktywów i zobowiązań, przy uwzględnieniu czynników wpływających na zachowanie klienta lub kontrahenta bądź innych parametrów wyceny w kontekście restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- f) „wartość zbycia” oznacza zasadę wyceny, o której mowa w art. 12 ust. 5;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylecia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12).

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2016/1075 z dnia 23 marca 2016 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających treść planów naprawy, planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz grupowych planów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, minimalne kryteria, które właściwy organ ma poddać ocenie w odniesieniu do planów naprawy i grupowych planów naprawy, warunki udzielenia wsparcia finansowego w ramach grupy, wymagania wobec niezależnych rzeczoznawców, umowne uznanie uprawnień do umorzenia i konwersji, procedury i treść wymogów dotyczących powiadomienia i obwieszczenia o zawieszeniu oraz sposób funkcjonowania kolegiów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (Dz.U. L 184 z 8.7.2016, s. 1).

- g) „wartość koncesji” (ang. *franchise value*) oznacza wartość bieżącą netto przepływów pieniężnych, których można zasadnie oczekiwać z tytułu utrzymania i odnowienia aktywów i zobowiązań lub działalności; uwzględnia się w niej, w stosownych przypadkach, wpływ wszelkich możliwości rynkowych, w tym możliwości wynikających z różnych działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które są szacowane przez rzeczoznawcę. Wartość koncesji może być wyższa lub niższa niż wartość wynikająca z warunków umownych dotyczących aktywów i zobowiązań obowiązujących na dzień wyceny;
- h) „wartość kapitału własnego” oznacza szacunkową cenę rynkową przeniesionych lub wyemitowanych udziałów, jaka wynika z zastosowania ogólnie przyjętych metod wyceny. W zależności od charakteru aktywów lub działalności, wartość kapitału własnego może obejmować wartość koncesji;
- i) „zasada wyceny” oznacza podejście służące ustaleniu kwot pieniężnych, w jakich aktywa lub zobowiązania są przedstawione przez rzeczoznawcę;
- j) „data wszczęcia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji” oznacza dzień, w którym przyjęta została decyzja o restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji dowolnego podmiotu zgodnie z art. 82 dyrektywy 2014/59/UE.

Artykuł 2

Kryteria ogólne

1. Przy dokonywaniu wyceny rzeczoznawca uwzględnia okoliczności mające wpływ na oczekiwane przepływy pieniężne z tytułu aktywów i zobowiązań podmiotu oraz na mające do nich zastosowanie stopy dyskontowe, oraz stara się uczciwie przedstawić sytuację finansową podmiotu w kontekście możliwości i zagrożeń, jakie przed nim stoją.
2. Rzeczoznawca ujawnia i uzasadnia główne założenia przyjęte na potrzeby wyceny. Wszelkie dokonane w wycenie istotne odstępstwa od założeń przyjętych przez kierownictwo podmiotu na potrzeby przygotowania sprawozdania finansowego oraz obliczenia kapitału regulacyjnego i wymogów kapitałowych podmiotu są oparte na najlepszych dostępnych informacjach.
3. Rzeczoznawca zapewnia najlepsze oszacowanie punktowe wartości danego składnika aktywów, zobowiązań lub ich kombinacji. W stosownych przypadkach wyniki wyceny należy również podać w formie przedziału wartości.
4. Kryteria ustanowione w niniejszym rozporządzeniu w odniesieniu do wyceny poszczególnych aktywów i zobowiązań podmiotu stosuje się również do wyceny portfeli lub grup aktywów bądź kombinacji aktywów i zobowiązań, działalności lub podmiotu rozpatrywanego jako całość, jeśli wymagają tego okoliczności.
5. Wycena przewiduje podział wierzycieli na kategorie według kolejności zaspokajania ich roszczeń zgodnie z obowiązującym prawem upadłościowym i obejmuje następujące szacunki:
  - a) wartość roszczeń wierzycieli poszczególnych kategorii zgodnie z mającym zastosowanie prawem upadłościowym oraz, w stosownych przypadkach i o ile to możliwe, zgodnie z prawami umownymi przyznanymi wierzycielom;
  - b) przychody, jakie otrzymaliby wierzyciele poszczególnych kategorii, gdyby podmiot został objęty standardowym postępowaniem upadłościowym.Przy obliczaniu szacunków na podstawie akapitu pierwszego lit. a) i b) rzeczoznawca może w odpowiednich przypadkach stosować kryteria określone w art. 4 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2018/344 z dnia 14 listopada 2017 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających kryteria dotyczące metody wyceny różnicy w traktowaniu w przypadku restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
6. W stosownych przypadkach i o ile to możliwe, biorąc pod uwagę ograniczenia czasowe i wiarygodność wyceny, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może zająć kilku wycen. W takim przypadku organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ustanawia kryteria w celu ustalenia, w jaki sposób wyceny te są wykorzystywane do celów określonych w art. 36 dyrektywy 2014/59/UE.

Artykuł 3

Dzień wyceny

Dzień wyceny to jedna z następujących dat:

- a) data odniesienia określona przez rzeczoznawcę w oparciu o dzień następujący jak najbliżej przed przewidywaną datą wydania decyzji przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w sprawie objęcia podmiotu restrukturyzacją i uporządkowaną likwidacją lub wykonania uprawnienia do umorzenia lub konwersji instrumentów kapitałowych;

- b) w przypadku gdy dokonywana jest ostateczna wycena *ex post* wymagana na mocy art. 36 ust. 10 dyrektywy 2014/59/UE – data wszczęcia restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- c) w odniesieniu do zobowiązań wynikających z instrumentów pochodnych – dokładny czas określony zgodnie z art. 8 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2016/1401 ⁽¹⁾.

Artykuł 4

Źródła informacji

Wycena opiera się na wszelkich informacjach mających związek z dniem wyceny, jakie rzeczoznawca uzna za istotne. Oprócz sprawozdania finansowego podmiotu, powiązanych sprawozdań z badania i sprawozdawczości do celów regulacyjnych za okres kończący się jak najbliżej dnia wyceny, istotne informacje mogą obejmować:

- a) zaktualizowane sprawozdanie finansowe i sprawozdawczość do celów regulacyjnych, przygotowane przez podmiot jak najbliżej dnia wyceny;
- b) wyjaśnienie głównych metodyk, założeń i opinii stosowanych przez podmiot w celu przygotowania sprawozdań finansowych i sprawozdawczości do celów regulacyjnych;
- c) dane zawarte w ewidencji podmiotu;
- d) istotne dane rynkowe;
- e) wnioski wyciągnięte przez rzeczoznawcę z dyskusji z kierownictwem i audytorami;
- f) w przypadku gdy są dostępne – dokonane przez organy nadzoru oceny kondycji finansowej podmiotu, w tym informacje uzyskane zgodnie z art. 27 ust. 1 lit. h) dyrektywy 2014/59/UE;
- g) sektorowe oceny jakości aktywów, o ile jest to istotne dla aktywów podmiotu, jak również wyniki testu warunków skrajnych;
- h) wyceny bezpośrednich konkurentów, odpowiednio dostosowane, aby uwzględnić szczególne okoliczności podmiotu;
- i) historyczne informacje, odpowiednio dostosowane, aby wyeliminować czynniki, które są już nieaktualne, i uwzględnić inne czynniki, które nie miały wpływu na informacje historyczne; lub
- j) analizy tendencji, odpowiednio dostosowane, aby uwzględnić szczególne okoliczności podmiotu.

Artykuł 5

Wpływ uzgodnień wewnątrzgrupowych

1. W przypadku gdy podmiot jest częścią grupy rzeczoznawca uwzględnia wpływ, jaki mogą mieć istniejące uzgodnienia umowne dotyczące wewnątrzgrupowych mechanizmów wsparcia na wartość aktywów i zobowiązań w przypadku, gdy na podstawie zaistniałych okoliczności jest prawdopodobne, że uzgodnienia te będą realizowane.
2. Rzeczoznawca uwzględnia wyłącznie wpływ innych formalnych lub nieformalnych uzgodnień wewnątrz grupy, jeżeli na podstawie zaistniałych okoliczności jest prawdopodobne, że uzgodnienia te pozostaną w mocy w kontekście trudnej kondycji finansowej grupy lub w ramach procedury restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
3. Rzeczoznawca określa, czy podmiot wchodzący w skład grupy dysponuje wystarczającymi zasobami, aby pokryć straty innych podmiotów powiązanych.

Artykuł 6

Sprawozdanie z wyceny

Rzeczoznawca przygotowuje dla organu ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji sprawozdanie z wyceny, które zawiera co najmniej następujące elementy:

- a) z wyjątkiem przypadków określonych w art. 36 ust. 9 dyrektywy 2014/59/UE – informacje, o których mowa w art. 36 ust. 6 lit. a)–c) tej dyrektywy;
- b) z wyjątkiem przypadków określonych w art. 36 ust. 9 dyrektywy 2014/59/UE – informacje, o których mowa w art. 36 ust. 8 dyrektywy 2014/59/UE;

⁽¹⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2016/1401 z dnia 23 maja 2016 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE ustanawiającą ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających metodyki i zasady dotyczące wyceny zobowiązań wynikających z instrumentów pochodnych (Dz.U. L 228 z 23.8.2016, s. 7).

- c) wycenę zobowiązań wynikających z instrumentów pochodnych dokonaną zgodnie z rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2016/1401;
- d) podsumowanie wyceny obejmujące wyjaśnienie najlepszego oszacowania punktowego, przedziały wartości i źródła niepewności wyceny;
- e) wyjaśnienie głównych metod i założeń przyjętych przez rzeczoznawcę przy dokonywaniu wyceny, wyjaśnienie, jak bardzo wycena jest wrażliwa na wybór metod i założeń oraz, o ile to możliwe, wyjaśnienie, jak te metody i założenia różnią się od tych stosowanych w odniesieniu do innych istotnych wycen, w tym wszystkich wstępnych wycen na potrzeby restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji;
- f) wszelkie dodatkowe informacje, które zdaniem rzeczoznawcy mogłyby zostać wykorzystane przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub właściwy organ do celów art. 36 ust. 1–11 dyrektywy 2014/59/UE.

ROZDZIAŁ II

KRYTERIA DOTYCZĄCE WYCENY DO CELÓW ART. 36 UST. 4 LIT. a)

Artykuł 7

Zasady ogólne

1. Wyceny do celów, o których mowa w art. 36 ust. 4 lit. a) dyrektywy 2014/59/UE, opierają się na uczciwych i realistycznych założeniach i mają na celu zapewnienie, aby straty w ramach odpowiedniego scenariusza zostały w pełni ujęte. Jeżeli taka wycena jest dostępna, pomaga ona w określeniu – stosownie do przypadku – przez właściwy organ lub organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, że instytucja jest „na progu upadłości lub jest zagrożona upadłością”, jak określono w art. 32 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2014/59/UE. W oparciu o istniejące wytyczne organów nadzoru lub inne powszechnie uznane źródła określające kryteria, które mają na celu uczciwą i realistyczną wycenę różnych rodzajów aktywów i zobowiązań, rzeczoznawca może zakwestionować założenia, dane, metodyki i opinie, na których podmiot oparł swoje wyceny dokonane w ramach obowiązków w zakresie sprawozdawczości finansowej lub na potrzeby obliczenia kapitału regulacyjnego i wymogów kapitałowych, i nie uwzględnił ich w swojej wycenie.
2. Rzeczoznawca określa najodpowiedniejsze metody wyceny, które mogą opierać się na modelach wewnętrznych podmiotu, jeśli rzeczoznawca uzna to za stosowne, biorąc pod uwagę charakter ram zarządzania ryzykiem przez podmiot oraz jakość dostępnych danych i informacji.
3. Wyceny są zgodne z mającymi zastosowanie standardami rachunkowości i ostrożnościowymi ramami regulacyjnymi.

Artykuł 8

Obszary wymagające szczególnej uwagi podczas wyceny

Rzeczoznawca koncentruje się w szczególności na obszarach podlegających znacznej niepewności wyceny, które mają znaczący wpływ na ogólną wycenę. W odniesieniu do tych obszarów, rzeczoznawca musi przedstawić wyniki wyceny w postaci najlepszych oszacowań punktowych i, w stosownych przypadkach, przedziałów wartości, jak określono w art. 2 ust. 3. Obszary te obejmują:

- a) pożyczki lub portfele pożyczek, z tytułu których powstają oczekiwane przepływy pieniężne, które zależą od zdolności, woli lub zachęty kontrahenta do wykonania swojego zobowiązania, podczas gdy oczekiwania te opierają się na założeniach dotyczących wskaźników zaległości płatniczych, prawdopodobieństwa niewykonania zobowiązania, straty z tytułu niewykonania zobowiązania lub właściwości instrumentu, zwłaszcza w przypadku, gdy zostały one potwierdzone w układzie strat dla portfela pożyczek;
- b) przejęte aktywa, z tytułu których powstają przepływy pieniężne, na które wpływa zarówno wartość godziwa składnika aktywów w momencie przejścia przez podmiot powiązanego zabezpieczenia lub zastawu, jak i oczekiwana ewolucja tej wartości po przejściu;
- c) instrumenty wyceniane według wartości godziwej, w przypadku gdy – biorąc pod uwagę zaistniałe okoliczności – nie ma już zastosowania lub nie obowiązuje ustalenie tej wartości godziwej zgodnie ze standardami rachunkowości lub wymogami ostrożnościowymi dotyczącymi ich wyceny według wartości rynkowej lub wyceny według modelu;
- d) wartość firmy i aktywa niematerialne i prawne, w przypadku gdy test na utratę wartości może zależeć od subiektywnej oceny, w tym w odniesieniu do racjonalnie osiągalnego przepływu środków pieniężnych, stóp dyskontowych i zasięgu ośrodków wypracowujących środki pieniężne;
- e) spory prawne i działania regulacyjne, z tytułu których powstają oczekiwane przepływy pieniężne podlegające niepewności różnego stopnia w odniesieniu do ich ilości lub rozkładu w czasie;
- f) pozycje obejmujące aktywa i zobowiązania emerytalne oraz pozycje dotyczące podatku odroczonego.

Artykuł 9

Czynniki mające wpływ na wycenę

1. Rzeczoznawca uwzględnia ogólne czynniki, jakie mogą mieć wpływ na główne założenia, na których opierają się wartości aktywów i zobowiązań w obszarach, o których mowa w art. 8, w tym następujące czynniki:
  - a) sytuacja gospodarcza i sytuacja w sektorze, które mają wpływ na podmiot, w tym istotne zmiany na rynku;
  - b) model biznesowy podmiotu i zmiany jego strategii;
  - c) kryteria doboru aktywów podmiotu, w tym politykę zabezpieczania ryzyka kredytowego;
  - d) okoliczności i praktyki, które mogą doprowadzić do nagłych i znacznych zagrożeń płatności;
  - e) okoliczności mające wpływ na parametry stosowane do określenia wartości aktywów ważonych ryzykiem w celu obliczenia minimalnych wymogów kapitałowych;
  - f) wpływ struktury finansowej podmiotu na zdolność podmiotu do zatrzymania aktywów na oczekiwany okres zachowania aktywów i zdolność podmiotu do generowania przewidywalnych przepływów pieniężnych;
  - g) ogólne lub charakterystyczne dla podmiotu problemy związane z płynnością i finansowaniem.
2. Rzeczoznawca musi wyraźnie oddzielić wszelkie istotne niezrealizowane zyski zidentyfikowane w procesie wyceny w zakresie, w jakim zyski te nie zostały ujęte w wycenie, i przekazuje w sprawozdaniu z wyceny odpowiednie informacje o wyjątkowych okolicznościach, których zaistnienie doprowadziło do osiągnięcia tych zysków.

ROZDZIAŁ III

**KRYTERIA DOTYCZĄCE WYCENY DO CELÓW ART. 36 UST. 4 LIT. b), c), d), e), f), g) I ART. 36 UST. 9
AKAPIT DRUGI**

Artykuł 10

Zasady ogólne

1. Rzeczoznawca dokonuje oceny wpływu na wycenę poszczególnych działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, jakie może podjąć organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, w celu podjęcia decyzji, o których mowa w art. 36 ust. 4 lit. b)–g) dyrektywy 2014/59/UE. Bez uszczerbku dla niezależności rzeczoznawcy organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji może zasięgać opinii rzeczoznawcy w celu określenia zakresu działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji rozważanych przez ten organ, w tym działań zawartych w planie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub w dowolnym proponowanym programie restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji (jeżeli różni się on od takiego planu).
2. Aby zapewnić uczciwą, ostrożną i realistyczną wycenę, rzeczoznawca – w stosownych przypadkach i w porozumieniu z organem ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji – przedstawia odrębne wyceny, które odzwierciedlają wpływ wystarczająco różnorodnego zakresu działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
3. Rzeczoznawca zapewnia, by w przypadku zastosowania instrumentów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub w przypadku wykonania uprawnienia do umorzenia lub konwersji odpowiednich instrumentów kapitałowych wszelkie straty z tytułu aktywów podmiotu były w pełni ujęte w ramach scenariuszy, które odpowiadają zakresowi rozważanych działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
4. W przypadku gdy wartości wynikające z wyceny różnią się znacznie od wartości przedstawionych przez podmiot w sprawozdaniu finansowym, rzeczoznawca stosuje założenia przyjęte w tej wycenie na potrzeby korekty założeń i zasad rachunkowości koniecznych do przygotowania zaktualizowanego bilansu wymaganego na mocy art. 36 ust. 6 dyrektywy 2014/59/UE, w sposób zgodny z mającymi zastosowanie standardami rachunkowości. W odniesieniu do strat stwierdzonych przez rzeczoznawcę, których nie można ująć w zaktualizowanym bilansie, rzeczoznawca określa ich kwotę, opisuje przyczyny ich stwierdzenia oraz prawdopodobieństwo i horyzont czasowy ich występowania.
5. W przypadku gdy instrumenty kapitałowe lub inne zobowiązania podlegają konwersji na kapitał własny, wycena musi zawierać szacunkową wartość kapitału własnego z konwersji przypadającą na nowe akcje przeniesione lub wyemitowane jako wynagrodzenie na rzecz posiadaczy instrumentów kapitałowych poddanych konwersji lub innych wierzycieli. Wycena ta stanowi podstawę do ustalenia współczynnika lub współczynników konwersji zgodnie z art. 50 dyrektywy 2014/59/UE.

Artykuł 11

Wybór zasady wyceny

1. Wybierając najodpowiedniejszą zasadę lub zasady wyceny, rzeczoznawca uwzględnia zakres działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, które mają zostać przeanalizowane zgodnie z art. 10 ust. 1.
2. Rzeczoznawca określa przepływy pieniężne, jakich podmiot może oczekiwać przy uczciwych, ostrożnych i realistycznych założeniach z tytułu istniejących aktywów i zobowiązań po podjęciu przeanalizowanego działania lub działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, zdyskontowane według odpowiedniej stopy ustalonej zgodnie z ust. 6.
3. Przepływy pieniężne zostają ustalone na odpowiednim poziomie agregacji, od poszczególnych składników aktywów i zobowiązań po portfele lub działalności, z należytych uwzględnieniem różnic między profilami ryzyka.
4. W przypadku gdy działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 10 ust. 1, wymagają, aby aktywa i zobowiązania zostały zatrzymane przez podmiot, który będzie kontynuował działalność, rzeczoznawca stosuje wartość zachowaną jako odpowiednią zasadę wyceny. Wartość zachowana może, jeżeli uzna się ją za uczciwą, ostrożną i realistyczną, zakładać normalizację warunków rynkowych.

Wartość zachowana nie może być stosowana jako zasada wyceny w przypadku, gdy aktywa są przenoszone do podmiotu zarządzającego aktywami zgodnie z art. 42 dyrektywy 2014/59/UE bądź do instytucji pomostowej zgodnie z art. 40 tej dyrektywy lub w przypadku gdy stosowany jest instrument zbycia działalności zgodnie z art. 38 dyrektywy 2014/59/UE.

5. W przypadku gdy działania w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa w art. 10 ust. 1, przewidują sprzedaż aktywów, oczekiwane przepływy pieniężne odpowiadają wartościom zbycia przewidywanym w oczekiwanym horyzoncie czasowym zbycia.
6. Stopy dyskontowe ustala się z uwzględnieniem rozkładu czasowego przepływów pieniężnych, profilu ryzyka, kosztów finansowania i warunków rynkowych – odpowiednio w odniesieniu do wycenianego składnika aktywów lub zobowiązań, rozważanej strategii dotyczącej zbycia oraz sytuacji finansowej podmiotu po zakończeniu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

Artykuł 12

Szczególne czynniki dotyczące szacowania i dyskontowania oczekiwanych przepływów pieniężnych

1. W celu oszacowania przepływów pieniężnych rzeczoznawca wykorzystuje swoją specjalistyczną wiedzę do ustalenia zasadniczych właściwości wycenianych aktywów lub zobowiązań. Rzeczoznawca wykorzystuje również swoją specjalistyczną wiedzę do ustalenia, w jaki sposób na te przepływy pieniężne wpływa kontynuacja, potencjalne odnowienie lub refinansowanie, wygaszanie lub zbycie tych aktywów lub zobowiązań, jak przewidziano w analizowanym działaniu w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
2. W przypadku gdy działanie w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji przewiduje, że podmiot zachowuje składnik aktywów, utrzymuje zobowiązanie lub kontynuuje działalność, rzeczoznawca może uwzględnić czynniki, które mogą mieć wpływ na przyszłe przepływy pieniężne, w tym:
  - a) zmiany założeń lub oczekiwań w porównaniu do tych, które obowiązywały w dniu wyceny, zgodne z długoterminowymi trendami historycznymi i rozsądnym horyzontem czasowym zgodnym z planowanym okresem zachowania aktywów bądź horyzontem czasowym naprawy danego podmiotu; lub
  - b) dodatkowe lub alternatywne zasady lub metody wyceny, które są uznawane za odpowiednie przez rzeczoznawcę i zgodne z niniejszym rozporządzeniem, w tym w kontekście szacowania wartości kapitału własnego z konwersji.
3. W odniesieniu do grup aktywów i zobowiązań lub działalności, przewidzianych do wygaszania, rzeczoznawca uwzględni odzyskane koszty i korzyści.
4. W przypadku gdy sytuacja podmiotu uniemożliwia mu zachowanie składnika aktywów lub kontynuowanie działalności bądź gdy w innym razie sprzedaż zostaje uznana przez organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji za konieczną do realizacji celów restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, oczekiwane przepływy pieniężne przypisuje się do wartości zbycia oczekiwanych w danym okresie zbycia.

5. Wartość zbycia ustala rzeczoznawca na podstawie przepływów pieniężnych, po odliczeniu kosztów zbycia i wartości oczekiwanej wszelkich udzielonych gwarancji, których to przepływów podmiot może zasadnie oczekiwać w obecnie panujących warunkach rynkowych z tytułu uporządkowanej sprzedaży bądź przeniesienia aktywów lub zobowiązań. W stosownych przypadkach, uwzględniając działania, które należy podjąć w ramach programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, rzeczoznawca może ustalić wartość zbycia poprzez zastosowanie obniżenia wynikającego z potencjalnego dyskonta z tytułu przyspieszonej sprzedaży do obserwowalnej ceny rynkowej tej sprzedaży lub przeniesienia. W celu określenia wartości zbycia aktywów, na które nie ma płynnego rynku, rzeczoznawca uwzględni obserwowalne ceny na rynkach, na których dokonuje się obrotu podobnymi aktywami, bądź obliczenia w ramach modelu z zastosowaniem obserwowalnych parametrów rynkowych, w stosownych przypadkach z zastosowaniem dyskonta odzwierciedlającego brak płynności.

6. Rzeczoznawca uwzględni czynniki, które mogą mieć wpływ na wartości i okresy zbycia, w tym:

- a) wartości i okresy zbycia zaobserwowane w podobnych transakcjach, odpowiednio dostosowane, aby uwzględnić różnice w modelu biznesowym i w strukturze finansowej stron tych transakcji;
- b) zalety lub wady określonej transakcji, które są charakterystyczne dla zaangażowanych stron lub dla określonej grupy uczestników rynku;
- c) szczególne cechy składnika aktywów lub działalności, które mogą być istotne tylko z punktu widzenia potencjalnego nabywcy lub określonej grupy uczestników rynku;
- d) prawdopodobny wpływ oczekiwanej sprzedaży na wartość koncesji podmiotu.

7. Przy szacowaniu wartości działalności do celów zastosowania instrumentu zbycia działalności lub instrumentu instytucji pomostowej, rzeczoznawca może uwzględnić uzasadnione oczekiwania co do wartości koncesji. Takie oczekiwanie co do wartości koncesji musi obejmować oczekiwanie wynikające z odnowienia aktywów, z refinansowania otwartego portfela lub z kontynuacji lub wznowienia działalności w kontekście działań w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

8. Rzeczoznawca szacujący, że nie można zasadnie oczekiwać realnych szans na zbycie aktywów lub działalności, nie jest zobowiązany do ustalenia wartości zbycia, lecz dokonuje oszacowania powiązanych przepływów pieniężnych w oparciu o odpowiednie możliwości kontynuacji lub wygaszania. Przepis ten nie ma zastosowania do instrumentu wydzielenia aktywów lub instrumentu zbycia działalności.

9. W odniesieniu do części grupy aktywów lub części działalności, które mogą zostać zlikwidowane w ramach standardowego postępowania upadłościowego, rzeczoznawca może uwzględnić wartości zbycia i okresy zbycia obserwowane na aukcjach, na których sprzedaje się aktywa o podobnym charakterze i podobnej jakości. Przy ustalaniu oczekiwanych przepływów pieniężnych uwzględnia się brak płynności, brak wiarygodnych danych do określenia wartości zbycia, i wynikającą z tego potrzebę polegania na metodach wyceny opartych na nieobserwowalnych danych.

Artykuł 13

Metodyka obliczania i uwzględniania bufora z tytułu dodatkowych strat

1. Aby zmniejszyć niepewność wycen wstępnych przeprowadzanych zgodnie z art. 36 ust. 4 lit. b)–g) dyrektywy 2014/59/UE, rzeczoznawca uwzględni w wycenie bufor w celu odzwierciedlenia faktów i okoliczności potwierdzających istnienie dodatkowych strat w nieokreślonej kwocie i w niepewnym horyzoncie czasowym. W celu uniknięcia podwójnego liczenia niepewności rzeczoznawca należyście objaśni i uzasadni założenia, na których opiera się obliczanie bufora.

2. W celu ustalenia wielkości bufora rzeczoznawca określa czynniki, które mogą mieć wpływ na oczekiwane przepływy pieniężne, jakie mogą nastąpić w związku z prawdopodobnymi działaniami w ramach restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.

3. Do celów ust. 2 rzeczoznawca może ekstrapolować straty szacowane w odniesieniu do części aktywów podmiotu na pozostałą część w bilansie podmiotu. Ekstrapolowane mogą być również średnie straty szacowane dla aktywów bezpośredniej konkurencji (jeżeli dostępne są takie dane), z zastrzeżeniem niezbędnych dostosowań ze względu na różnice w modelu biznesowym i strukturze finansowej.

Artykuł 14

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 listopada 2017 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący
